

Jeg skal saa gennemgaa de vigtigste af disse Ændringer i saa faa Ord, som jeg kan, da Tidspunktet ikke opfordrer til længere Forhandlinger. Jeg skal nævne de Ændringer, som Folketinget meget villigt modtager og maaske endogsaa vil kalde Forbedringer. Det gælder saaledes § 2. Denne Paragraf vakte en Del Uvillie her i Tinget ved tredie Behandling, og navnlig udtalte det ærede Medlem for Ribe Amts 4de Valgkreds (L. Rasmussen) en afgjort Ulyst til at vedtage § 2 paa Grund af Misforstaaelse af et Udtryk, der stod der. Jeg søgte at klare denne Misforstaaelse, men det lykkedes mig kun delvis. Nu har Landstinget ombyttet Ordet „Skoleforsømmelser“ med Ordet „Skulken“, og der kan altsaa ikke længere være nogen Tvivl om, at der herved menes de Børn, der systematisk gaa og drive paa Veje og Gader i Stedet for at gaa i Skole, uden at Forældrene have nogen Skyld deri, at det kun er de Børn, man ønsker at ramme.

En Hovedændring er vedtagen i Landstinget med Hensyn til Værgeraadene. Det oprindelige Forslag og Folketingets Affattelse delte Landet i to Dele med Hensyn Værgeraadenes Sammensætning og Virke-maade, nemlig København paa den ene Side og det øvrige Land paa den anden Side. Denne Delingslinie har Landstinget fraveget og foretaget Delingen saaledes, at de større Byer med over 10,000 Indbyggere slaas sammen med København, og de mindre Byer med under 10,000 Indbyggere slaas sammen med Landdistrikterne. Delingslinien gaar altsaa mellem Hovedstaden og de større Byer paa den ene Side og de mindre Byer og Landet paa den anden Side. Dette kan der ikke være noget at indvende imod, det synes endogsaa ret praktisk. Derimod er det mindre tiltalende, at Landstinget har sat Sognepræsten ind i alle Værgeraad som født Medlem, medens Folketinget havde sat et Medlem, valgt af Skolekommissionen, hvorved der altsaa var Adgang for Præsten til at blive valgt. Nu bliver han altsaa selvskrevet Medlem af alle Værgeraad Landet over, men han er ikke selvskreven Formand. Dette gør Tilbage-skridtet mindre betænkeligt, og Udvalget har ment at maatte sluge denne Pille, skønt den ingenlunde er velsmagende.

Paa mange Steder sidder Sognepræsten kun 5—6 Aar, bliver meget lidt kendt i sit Pastorat og flytter saa bort uden at have haft nærmere Forbindelse med mangfoldige Hjem. Paa andre Egne sidder han meget gammel i et stort Embede og kan ikke overkomme mere end de egentlige præstelige Arbejder. I de store Byer og Hovedstaden bliver Formanden ogsaa efter Landstingets Affattelse en juridisk kyndig Mand, som udnævnes af Justitsministeriet.

Jeg har Lyst til et Øjeblik at opholde mig ved § 9, som omhandler de egentlig kriminelle Børn, som have været i Konflikt med Straffeloven og som ere under Tiltale. Det var i Børnekommissionen vanskeligt at finde en tilfredsstillende Affattelse af § 9, uden at man fik Straffebestemmelserne angaaende Børn og halv-voksne i den almindelige borgerlige Straffelov ændrede. Derfor indstillede ogsaa Børnekommissionen foruden det Forslag, vi nu behandle, to andre Forslag. Det ene gik ud paa at løfte den kriminelle Lavalder fra 10 til 15 Aar, og det andet gik ud paa at ændre Reglerne for Straffen for unge Lovovertrædere. Det sidste Forslag var udarbejdet af Professor Torp og indeholdt mærkeligt nok Bestemmelser om ret grundige legemlige Straffe for den sidste Klasse, nemlig de 15—18 aarige. Men disse to Forslag bleve ikke gennemførte; derfor var det vanskeligt at give § 9 en Redaktion, som var tilfredsstillende, thi de humane Børneforeninger maatte faktisk staa og akkordere med Dommerne, der tidt kunde være vrangvillige, for at faa Børnene udleverede før disse vare offentlig risede. Det kunde de tidt ikke faa, saaledes at Børn ofte først faldt ind under Opdragelse paa Anstalter og Børnehjem, naar den offentlige Straf var eksekveret. Med 15—18 aarige var Forholdet endnu ringere, der var ingen Udvej, de kunde slet ikke fritages for Straf mod at underkastes Opdragelse, hvad de 10—15 aarige kunde. Nu er dette imidlertid anderledes. Ved den midlertidige Straffelovs § 15 er den kriminelle Lavalder løftet fra 10 til 14 Aar, og Børn i den Alder kunne uden videre undergives Værgeraadene og de humant virkende Børneforeningers Varetægt og Omsorg, uden at en